

DE
KEUZE
VAN NU

LAMBERT-JAN KOOPS

DE KEUZES VAN NU

Eerste digitale Inkijkexemplaar, Juli 2015

Lambert-Jan Koops

De Nieuwe Uitgeverij

© Lambert-Jan Koops, 1975

© Nederlandse digitale heruitgave: De Nieuwe Uitgeverij, 2015

ISBN: 978-94-91983-40-5

Omslagontwerp: JACKontwerp (www.jackontwerp.com)

www.DeNieuweUitgeverij.nl | www.LambertJan.nl

*“Leven is niet iets waar ik goed in ben,
maar ik kan er wel leuk over vertellen.”*

Javier Guzman, Kunststof 2002

Voorwoord

Soms wordt een verhaal door het leven zelf aan alle kanten ingehaald. Zo ook bij de Keuzes van Nu. Dit boek, dat zijn vrolijkheid toch vooral dankt aan het feit dat de lezer er blij van wordt dat hij de ellende en tegenslag van de hoofdpersoon niet te verduren krijgt, werd voor het eerst gepubliceerd in 2012.

De inkt van de gedrukte versie was echter nog niet droog of de bijbehorende uitgeverij ging failliet. De digitale versie werd niet langer geleverd en de gedrukte versie dreigde als oud papier te worden opgenomen in de immer doordraaiende recycle-cyclus. Door een speling van het lot kwamen de hardcopy boeken echter weer in handen van de auteur, maar bleef de digitale versie onbestelbaar.

De ironie van de situatie: de digitale versie van het boek was ‘uitverkocht’ en de papieren versie nog beschikbaar, was natuurlijk wel even leuk, maar er zijn natuurlijk grenzen aan de mate waarin de absurde omstandigheden in een roman overeen moet komen met de werkelijkheid van het uitgeven van een roman. Dat wordt een metarommeltje waar niemand nog iets van begrijpt.

Gelukkig werken er bij De Nieuwe Uitgeverij ook mensen met het Grote Inzicht, die begrepen dat dit zo niet langer kon. Zij namen vol goede moed de digitale heruitgave van De Keuzes van Nu op in hun planning zodat ook de digitale lezer weer vrij toegang heeft tot dit hoogtepunt in de Nederlandse literatuur. Hoogtepunt, zult u zich afvragen, is dat niet een beetje arrogant? Ja, op zich wel, maar aan de andere kant, we weten allemaal: als een boek een tweede druk haalt, dan moet het wel een heel goed boek zijn.

Lambert-Jan Koops

Proloog

Ergens in een kliniek in Amsterdam zit een lichaam in een stoel. De stoel heeft vier wielen, twee grote en twee kleine. De twee grote wielen zijn voorzien van een extra binnenwiel dat hij kan gebruiken om de stoel voor- of achteruit te bewegen. Ze zijn nogal overbodig. De schil van iets dat ooit een man was, kijkt uit een raam, met ogen die zien zonder herkenning. Hij is achter het raam gezet door een vrouw in het wit, al maakt het niet uit, want hij weet niet meer wat een vrouw is, of wit. Meestal kwijlt hij een beetje - vooral als zijn hoofd wat naar voren hangt. Dan loopt een straaltje speeksel langzaam uit zijn mondhoek naar beneden, via zijn kin, langs zijn keel naar zijn borst en nog lager. Uiteindelijk stopt de sliert bij zijn heupen, want daar wordt het vocht opgevangen zijn luier. Af en toe is er iemand die met een doekje de kwijlstream onderbreekt, maar alleen tijdens het bezoeken, want de verpleegsters besteden hun kostbare tijd liever aan mensen die er wat aan hebben.

Tenminste, zo stel ik het me voor.

Veel eerder

Veel eerder - 1

Chabi-Air is aan het woord en dus houden wij onze kop. Er is geen officiële regel die zegt dat we moeten luisteren, maar iemand die in zijn eentje veertig procent van de omzet binnenhaalt, krijgt in elke organisatie de ruimte om te zeggen wat hij wil, ook als hij die ruimte benut om alleen maar clichés opeen te stapelen en open deuren in te trappen.

Het is september en er staat een nieuw comedyseizoen te beginnen. We hebben ons verzameld in de eetzaal boven de bowlingbanen van Knijn in Amsterdam en zitten met ons eerste drankje aan de tafels met papieren kledjes te luisteren naar de speech van zelfbenoemd Artistiek Leider Chabi-Air. Roelev heeft zichzelf zojuist kort en zakelijk geïntroduceerd. Niet zoals we hem kennen, het zontje van de baas, maar als degene die de dagelijkse leiding over de Comedy Blast zal voeren.

Hoewel hij ongeveer van dezelfde leeftijd zou moeten zijn als de meeste comedians, ergens begin dertig, doet Roelev geen enkele moeite om zichzelf neer te zetten als iemand van ons. Hij is hier maar om één reden en dat is geld verdienen. Het is een klein mannetje, met het sjofele pak van een tweedehands autoverkoper. De twee kraaienoogjes in zijn hoofd lijken altijd te zoeken naar muntgeld of andere blinkende voorwerpen.

Roelev heeft aangekondigd dat we straks twee uur gaan bowlen. Dat is goed voor de teambuilding. In zijn stem klonk een zekere spijt door die verried dat het niet zijn idee was maar van zijn vader en dat hij het alleen maar een kostenpost vindt. Gelukkig weet Chabi-Air wel een motiverende toon vast te houden. Want bowlen is voor Chabi-Air niet genoeg. Juist hij, degene die zo druk is met zijn solo-optredens dat hij nauwelijks meespeelt in onze comedy-avonden, houdt een speech over het belang van dit comedygezelschap als groep. Zittend op een tafel praat hij over optredens waar hij niet bij zal zijn, probeert hij een urgentie op te roepen die we allemaal al voelen en legt hij het nog maar eens een keer uit aan iedereen die het niet begrepen heeft: wij zijn een team, we moeten het samen doen, we maken elkaar sterker en de som is meer dan de delen.

‘Weet je,’ zegt hij, terwijl hij de groep zwijgende comedians nog eens indringend rondkijkt. ‘Ik denk dat deze groep gewoon heel erg belangrijk is. Want ik heb toch het gevoel, dat jullie een soort...’ en hij laat een goed getimede en indringende stilte vallen, ‘...familie voor me zijn.’

Tijdens het bowlen loop ik naar de bar om een paar biertjes te halen voor mezelf en mijn teamgenoten. Ik sta buiten de gehoorafstand van mijn collega's als Martijn vanuit een ander groepje bowlende comedians aan komt lopen en naast me komt staan. Hij buigt naar me toe en zegt met gedempte stem en

ingehouden grijs: ‘Fijn hè, zo’n familiedag.’ Ik glimlach om zijn sarcasme. ‘Eens even denken,’ zegt hij daarna samenzweerderig. ‘Familie van Chabi-Air... hoe zat het ook alweer? Hij heeft een broer waarmee hij in vechtpartijen belandt, nooit een relatie met een vrouw gehad die langer duurde dan drie jaar en een kind dat hij alleen nog mag zien volgens een strikte omgangsregeling.’

Martijn trekt een vrolijk gezicht met grote ogen een brede lach en zegt dan: ‘Ik heb er zin in.’

‘De keuzes van Nu’ is vanaf 21 september 2015 als heruitgave landelijk verkrijgbaar!